

Poštnina plačana v gotovini.

Cena 2 din

FILM

Leto I. Ljubljana 15. februarja 1940 Št. 7.

Willy Birgel

Terra

je v vlogi kneza Schwarzenberga, avstrijskega diplomata, partner Paule Wessely.
Oba velika umetnika dajeta Terra-filmu »Maria Ilona« veličasten izraz

Nekaj, kar velja za vse

ŽENSKA VRLINA

»Katero svojstvo cenite najbolj pri ženi,« je nekoč vprašal londonski dnevnik »Dail Mail«. Eni so bili za lepoto, drugi za molk. Vendar to še ni moški ideal, kajti od 17.500 odgovorov se jih 15.000 strinja v tem, da si žele pri boljši polovici v prvi vrsti zanesljivih kuharskih spretnosti in sposobnosti.

Izulin pri sladkorni bolezni se da uvažati po novem ne samo v obliki injekcije, temveč tudi skozi usta. V tem primeru pa ga mora človek v treznem stanju jemati z mnogo masla in nekoliko čreslove kisline.

Množina mleka pri doječi ženski v teku enega dne niha med pol in poldrugim litrom.

Najmanjšo redilno vrednost ima krompir v solati, nekoliko večjo ocvrti krompir, največjo pa krompir v oblicah in krompirjev pire.

Za kavno žlico sladkorja ustreza 5 g, za navadno žlico 15 do 25 g sladkorja.

V vodi je za trideseti do pet in dvajseti del zraka, v posebnih okoliščinah znaša količina zraka v vodi celo dvajsetinko skupne količine. Razmerja so odvisna od vremenskih prilik.

400 funtov soli se dobi iz 1 tone vode iz ameriškega Slanega jezera.

Suha substanca krvi znaša pri moških 21.6 odst., pri ženskah 19.8 odst.

Nad 5 ton so tehtali vsi dividendni odrezki, ki so se l. 1930, izplačali 600.000 delničarjem ameriške telefonske in telegrafске družbe.

Jetika je človeku le izjemoma prirojena; običajno se ž njo okužimo pozneje in sicer pred vsem z dihanjem.

Modra barva pomirja, rdeča draži.

Bolniki s sladkorno boleznijo izločijo vsak dan s sečjo lahko pol do 1 kg sladkorja.

Strah vstvarja infekcijskim boleznim ugodnejše pogoje, ker slabi organizem in povečuje dispozicijo za obolenje.

Očesno jabolko ima premer 20—25 m.

Pri zlatenici pade število utripov od normalnih 72 v minuti na 40. To je v zvezi s prehodom nekih soli v kri.

Človeško črevesje ima skupno dolžino 1194 cm maksimalno, 507 cm minimalno.

Kri zamorca ob ravniku ni niti za desetinko stopinje toplejša od krvi Eskima na ledenem severu.

Iveri

Človek ne trpi, ker se mu želje ne izpolnijo, temveč zato, ker preveč visi na njih.

Čim manj mislimo nase, tem srečnejši smo.

Življenje je kompromis z usodo.

Pravo življenje nam postane očito kakor simfonija šele v svojim finalu.

Ljudje brez ljubezni nimajo lastne usode, temveč si jo sami improvizirajo.

»FILM«, 15. FEBRUAR 1940 ŠT. 7.

Phot. Ufa (1)

Ilse Werner
v novem Ufinem filmu »Bal paré«

Požar na oceanu

Günther Rittau je to pot prvič režiser. Njegovo naziranje in namen ustvariti film, ki naj bi ne bil kako fotografirano gledališče, temveč pravi »filmski film«, zagotavlja njegovemu podvzvetju veliko zanimanje. Poleg tega se ob stiku najrazličnejših značajev in usod sprošča dejanje velike napetosti. Borba je za nafto in zlato — in za vprašanje, kaj je jačje: veliko tovarništvo ali varljivi dobiček. Hans Söhnker in René Deltgen predstavljata dva moža, med katerima povzroči lepa žena (Winnie Markus) in nevarni intrigant (Rudolf Fernau) nevaren konflikt, po katerem dobiva film silno stopnjevanje in dramatičen konec. V nadaljnjih večjih vlogah nastopajo še Alexander Engel, Michael Bohnen, Ursula Deinert in Karl Platen. Rokopis filma so napisali Richard Billinger, Werner Eplinius in Wolfgang Frank.

Caribbean Oil Company vrta ob srednjeameriški obali za petrolejem. S kopnega je treba v vodo in ladja mora pluti vedno dalje na morje, dokler potapljač Tom F'ingberg končno ne najde na dnu morja asfaltne plasti. In kjer je asfalt, tudi petrolej ni daleč. McGown, šef družbe in njegov družabnik Don Pedro, sta se oddahnila, kajti denar, ki sta ga vtaknila v podjetje, se jima je zdel že skoro izgubljen. Toda petrolej je ležal dokaj globlje, kakor pa so domnevali in nastopiti je moral potapljač v posebnem oklepu — Nick Dorland, Tomov najboljši prijatelj. Spravil se je na delo, razstrelil debelo plast asfalta na morskem dnu in našel zaželjeno zemeljsko olje.

Prav rad pušča Tom svojemu prijatelju Nicku sloves uspeha, toda niti najmanj mu ne prija, da se Nick z uspehom zaljubljeno spogleduje z Don Pedrovo nečakinjo, lepo Juano. Juana pride celo na petrolejsko ladjo k Nicku in to je za Toma najgrenkejši doživljaj v življenju. Kakor je vredno polnega moža, se Nick porazgovori s Tomom in hoče z ladje proč od Juane. Poslovi se od nje, in tedaj se utrga iz dekletca: Ljubi ga, ljubi samo njega... Tom je tesno ob tem dogodku, samo tenka stena iz desk ga loči od obeh.

Med tem je Don Pedro doznal za načrt dviganja neke potopljene ladje, ki leži v območju petrolejskega vrelca. Stari pomorščak, katerega posmehljivo imenujejo »Keptn Gold«, ker zmerom pripoveduje o zlatu, ki naj bi tičalo v trebuhu potopljene ladje, je opozoril oba potapljača na zaklad na morskem dnu — a Tom o tem ni molčal. Don Pedro, zmerom v denarnih zadregah, izjavi, da leži potopljena ladja na njegovem petrolejskem polju in je potem takem njegova. Toda Nick ga zavrne: Kar leži v vodi, je last tistega, ki najde. Don Pedro si zna pomagati, Gre k do besnosti razjarjenemu Tomu in ga tako naščuva na Nicka, da je takoj pripravljen sodelovati z Don Pedrom pri dviganju potopljene ladje. Dvigalna ladja zaplove k bojam petrolejskih vrelcev. Nick in Tom si stojita nasproti in kratki dialog med njima se konča s tem, da prisoli Nick svojemu nekdanjemu prijatelju boksarski udarec in Tom se zvrne kakor vreča po tleh.

»Zdaj delaj s tem prokletim zlatom kar hočeš!«

Njuno prijateljstvo je končano.

Nick se spusti v svojem potapljaškem oklepu na morsko dno, da zakrpa pretrgani petrolejski vod. Juana je na krovu ladje in v neznanskih skrbeh radi Nicka. Ta jo pomirja, da bo v desetih minutah gotov in spet na krovu. A v teh desetih minutah se zgodi nekaj strašnega. Nori »Keptn Gold« spusti svojo svetilko v morje in petrolej, ki vre v debelem curku iz pretrganega voda, se vname. Morje gori, že švigajo plameni na krov ladje. Vse beži v čolne in k dvigalni ladji.

Juana prosi Toma pomoči. In zdaj spozna Tom, da je bil le orodje v Don Pedrovih rokah. Preseka vrvi, na katerih je bila privezana potopljena ladja in medtem se »Keptn Gold« in Don Pedro med borbo zvalita v morje. Še je privezana potopljena ladja, a zdaj je presekana poslednja žična vrv in razbitina se potopi v globino, iz katere je nihče nikdar več ne bo dvignil. Med ognjem in dimom se spusti potem Tom na morsko dno in reši Nicka iz globine.

In konec?

Nihče ne govori več o petroleju in zlatu. Krepak stisk roke zadostuje prijateljem.

Leta 1830. so igralko v Parizu na odru pokazale, kako se kade cigarete. Trajalo pa je še dobro desetletje, preden je iz igre nastala vsakdanja navada najširših ljudskih plasti.

»Nürnberški lijak«, katerega priporočajo bedakom — je bila knjižica, izšla l. 1647, in je vsebovala navodila, kako se v šestih urah more naučiti nemškega peknikovanja in rimanja.

Prizor iz filma »Tik ob sreči«, Tobis
v katerem nastopajo Ralph Arthur Roberts, Hilde Hildebrand in Grethe Weiser

USODA

Vzorec za življenjski roman ogromne večine ljudi bi se prav preprosto dal sestaviti iz desetih ali dvanajstih časopisnih oglasov, n. pr.

Rojstva. Ernest Alexander Pillier, inženjer, in Marisa Quittard imata prijetno dolžnost naznaniti, da se jima je rodila hčerka Marinetta.

Paris, 268, rue Légendre 18. marca 19....

Službo dobe. Išče se pestunja z dobrimi spričevali, ki zna šivati in ima rada otroke. Predstaviti se samo z resnimi dokumenti pri Pillier, 268, Rue Légendre.

Službo dobe. Išče se za desetletno deklico angleška učiteljica, po možnosti z maturo, ki pozna tudi kaj glasbe. Pozimi v Parizu, poleti pri morju ali v hribih. Pisati na Pillier, 312, Bld. Malesherbes.

Stanovanja. Išče se ljubka vila na normandski obali z razgledom na morje, kopališče, plin, elektrika, štiri sobe, salon, kuhinja, po možnosti vrt. S posredovalci

se ne pogaja. Ponudbe na M. Pillier, 312, Bld. Malesherbes.

Osmrtnice. Vdova Pillier-Quittard in hči Marinetta v globoki žalosti javljata kruto in prezgodno izgubo nadvse dobrega, blagega, nepozabnega soproga odn. očeta, g. Ernesta Alexandra Pillierja, ki je zatisnil svoje trudne oči 15. nov. 19... v cvetu moške dobe.

Paris, 168, Rue Ste. Anne.

Sobe. Mirna rodbina odda resni, solidni osebi majhno sobo z razgledom na dvorišče, svetlo in zračno, ev. tudi s hrano.

Paris, 168, Rue Ste. Anne.

Ugodna prilika. Prodajam moški kožuh iz astrahana, tri promenadne obleke, frak, smoking, šest parov moških čevljev, ameriški pisalnik, omaro za knjige, moško kolo, fotografski aparat, vse v najboljšem stanju in dobro ohranjeno. Vprašati 168, Rue Ste. Anne.

Pouk. Vdova Pillier-Quittard daje lekcije iz glasbe in petja pri sebi ali pride na stanovanja. Zmerne cene. Obrniti se na 168, Rue Ste. Anne.

Gospodična Marinetta Pillier, diplomirana filozofka, daje lekcije iz angleščine in španščine. Najboljša izgovarjava. Vprašati 168, Rue Ste. Anne.

Osmrtnica. Gospodična Marinetta Pillier, diplomirana filozofka, z žalostjo obvešča vse znance in prijatelje o bridki izgubi ljubljene matere, vdove Pillier-Quittardove, ki je 6. oktobra 19... mirno v Gospodu zaspala v petdesetem letu. Posebna obvestila se ne bodo pošiljala.

Službe iščejo. Gospodična, diplomirana filozofka, ki dovršeno govori angleško in špansko, išče mesto prodajalke ali tipkarice. Skromne zahteve! Ponudbe na M. P. Q. poste restante.

Ugodna prilika. Proda se par uhanov s safirji in briljanti, zlata ženska ura, prstan s smaragdom in briljanti. Vprašati: 168, Rue Ste. Anne.

Službe iščejo. Gospodična, blond zelo lepa, krasne postave, neoporečne noge, elegantnega nastopa, izobražena in fina, bi se znala temu primerno izkazati hvaležno napram velikodušnemu gospodu, ki bi ji bil voljan posoditi 3000 frankov. Odgovarja samo na podpisana pisma. M. P. Q., poste restante.

ANEKDOTA

Ruskega generala in državnika, grofa Rastopčina (1765—1825), ki je dal l. 1812. zažgati Moskvo, da bi prisilil Napoleona k umiku, so nekoč vprašali, zakaj ni knez.

— Tega je kriva huda zima v Rusiji.

— Kako to?

— Prav lahko. V Petrogradu so ponudili očetu knežji naslov ali topel kožuh iz sobolovine. Ker je bilo takrat zelo mrzlo, si je oče rajši izbral kožuh.

WINNIE MARKUS

nov obraz v filmu.

Novi film podjetja Terra »Požar na oceanu«, katerega je režiral Günther Rittau, vsebuje poleg številnih zanimivih moških vlog le eno večjo žensko vlogo. Dolgo so iskali pripravno igralko. Šele zelo mlada, še nepoznana filmska naraščajnica, ki je šele nedavno prestala zadnjo skušnjo na igralski šoli, se je pokazala na poskusnem nastopu za primerno. Bila je Winnie Markus.

Pri snemanju zunanjih posnetkov pri otoku Rujani, sem spoznal mlado igralko: Ljubka s svežim in naravnim ponašanjem si povsod takoj osvaja vse simpatije. Sedela sva skupaj v sončni pripeki vročega dne v avgustu. Winnie je bila našminkana in oblečena za snemanje, njeni plavi lasje so bili zdaj temni, kajti v filmu »Požar na oceanu« igra Winnie Markus mlado južnjaško lastnico haciende. Prav tedaj je snemal Günther Rittau na krovu petrolejske ladje prizor z René Deltgenom in mladim črncem Jamesom Barcherdom, katerega že poznamo iz filma »Moški morajo biti taki«. Ker se Winnie kljub dolgi pavzi med snemanjem ni mogla odtrgati na hladilno kopel, ker je kimalu nato že

Terra
Mlada deklica med pustolovci, iskalci petroleja in zlata. Med konflikti in senzacijami: Winnie Markus igra v filmu podjetja Terra »Požar na oceanu«

morala nastopiti, sva porabila to priložnost in se malo porazgovorila o dejanju filma in o nji sami.

Rojena je v Pragi, kjer je živila do pred kakimi petimi leti. Potem se je mudila na Sudetskem in leta 1937. so se preselili njeni starši na Dunaj. Že kot mala deklica je pripovedovala, da hoče postati igralka. Toda njene želje doma niso kaj prida upoštevali in tako ni več tvegala govorjenja o tem. Studirala je medicino, toda hrepenenje po gledališču ji ni dalo miru in lepega dne je stopila pred mater, da hoče postati igralka.

Na igralski šoli je bilo prijavljenih 32 kandidatk, toda le sedem je bilo sprejetih, med njimi Winnie.

Po prvem uspehu na odru je prejela glavno vlogo v nekem krajšem filmu in potem še neko manjšo vlogo v drugem filmu s Käthe Dorsch.

»Potem je bilo treba delati, delati, skoro neprestano delati, kajti bila sem šele začetnica, da sem se spopolnjevala. Seveda sem se vloge Juane silno razveselila,

ta vloga je zame, v nji moram pokazati vse in režiser Günther Rittau — le pogledjte ga — odigra vsak prizor najprej sam in mu je le treba slediti. Tako bi človek jedva mogel v kakem prizoru odreči, če ima le količkaj talenta.« A.

*

NOS, KI OVIRA

Pesnik Grabbe je užival radi svojega talenta splošne simpatije številnih častilcev. Leta 1825. je zaprosil L. Tiecka v Draždanih, naj bi ga sprejel kot igralca na tamošnje dvorno gledališče.

— Ni vloge, ki bi se je ne upal v kratkem času naučiti in zaigrati!

— Bojim se, da vam bo hodila prirojena napaka v nosu vendarle v napotje, če boste hoteli doseči karijero še kot igralec, je zvito odvrnil ravnatelj.

Grabbe se je začuden ozrl v zrcalo in vprašal:

— Nos naj bi me oviral?

— Mislim da, je pritrdil Tieck, ker ga vihate previsoko.

Med sanjami in prebujenjem občuti Maria Ilona — glavna junakinja novega Terra-filma — še enkrat vso srečo ljubezni in začetek novega življenja

Terra

Foto: Terra

Ljubimkanje s sobarico v Terra-filmu »Operni ples«
 Fita Benkhoff igra v velikem Terra-filmu sobarico, ki čau za vsakega možakarja posebne simpatije. Na sliki se z uspehom približuje Paulu Hörbigerju, a tudi Theo Lingen in Will Dohm nista varna pred njo

ANEKDOTA O OČESNI MERI

Fritz van Dongen, glavni predstavljalec v številnih filmih družbe Tobis, naj bi postal po volji svojega očeta inženjer. Radi tega se je odločil za dveletno prakso pri neki nemški tvrdki. Seveda mu je delo neznanje jezika velike težave.

Prvi dan zaposlenja se je pojavil eden vodilnih inženjerjev. Dolgo je opazoval risbe na risalni deski tega »novega«. Potem reče zmajevaje z glavo: »Ljubi prijatelj, izberite si rajši drug poklic. Kje le imate vašo mero na oči?« Fritz van Dongen je smisel teh besed le deloma razumel in trepetal v vznemirjenosti. Končno se je opogumil h kratkemu pojasnilu:

»Oprostite, svojo očesno mero sem pozabil doma na Holandskem.«

»Tako?« se je smejal inženir temu nesporazumu in napotil mladega novinca k skladiščniku po drugo »očesno mero«.

»Očesno mero hočete?« se je dušil skladiščnik v smehu. In v naslednjem hipu so se vsi prisotni smejali z njim. Potem so razjasnili Van Dongenu, da se ta izraz ne nanaša na kako orodje, temveč na prirojeno čut za dolžino in razdaljo.

»Saj sem vedel, da za ta poklic nimam nobenega talenta,« je pripovedoval Fritz van Dongen. »Očesna mera je torej prirojena in kriv je moj oče, če mi ni dana. V takih okolištinah sem zlahka presedlal in postal kar sem hotel. Igralec brez očesne mere, toda s pravim pogledom na življenje.«

*

KOLIKO JE KINEMATOGRAFOV?

Češkoslovaška jih je še nedavno imela 1833, Švedska 1581. Ostale države imajo opazno manj kinogledališč. Švica 340, Jugoslavija 336, Norveška 225, Luksemburg pa 22.

SREČA V DRUŽBI Z NESREČO

»Popolni korenjak«, je naslov novega Tobis-filma.

»Kaj neki... Sreča je izgovor slabičev! Kar kdo hoče, to mu tudi uspe —.«

Te besede so bile izrečene v malem salonu imenja v Jobshagenu, nekje na Meklenburškem. Prav preprosto je izrekel Štefan ta stavek, toda Juliji se še zmeraj zdi, da sliši: »Kar kdo hoče, to mu tudi uspe.«

Heidemarie Hatheyer Tobis

igra važno vlogo v Tobis-filmu »Popolni korenjak« z Albertom Matterstockom. Režija je Dr. F. P. Bucha

To je bilo govorno na imenju, ki je bilo tik na robu propada. Kot posmeh so se zdele te besede, ko so bili rubežniki bolj pogosti obiskovalci v Jobshagenu, kakor pa veletrgovci. In to kljub hrabri roki deklice Julije, ki je ob Štefanovem odhodu s posestva prevzela vajeti v roke, da bi ga obvarovala poloma. Tu pade sredi najnesrečnejšega časa kakor z neba neka menica in pa on sam. Slovesno da praznovati svoj povratek, pripoveduje o svojih pustolovščinah onkraj velike luže in nazadnje spet ugotovi, da je sreča le izgovor slabičev.

To je pojmovanje mladega moža, ki je pred leti odšel in pustil svojega starega očeta na cedilu in ž njim vse imenje, ki bi ga imel voditi s krepko roko.

Toda Štefanu je uspelo. Sedem let se je potepal po svetu. Ne sicer za tem, kar se

imenuje sreča, temveč za tem, kar daje človeku železna volja in pamet: Za pravi cilj. In ta cilj je zdaj dosežen. Kajti v žepu nosi spodoben sveženj bankovcev, ki bo zadostoval, tudi če bi podrl ves Jobshagen in ga znova dvakrat pozidal. To je torej sreča, o kateri pravi Štefan, da je le izgovor slabičev, teh, ki nikdar ne dosežejo svojega cilja.

*

Žarometi so ugasnili. Kamero prenesejo iz salona na teraso. Med to pavzo sem se utegnil nekoliko ozreti okrog sebe. V Štefanu sem zdaj spoznal igralca Alberta Matterstocka (njegovo sliko smo objavili na notranji strani 6. številke). Režiser Fritz Peter Buch, avtor in režiser tega novega Tobis-filma je pravkar obravnaval s Heidemarie Hatheyer v vlogi Julije mimično reakcijo na Štefanove besede: »Kar kdo hoče, to mu uspe...«

Sreča je neminljivi sovražnik nesreče: Sama sreča se nikdar ne pojavi. Kdor gre svoji sreči nasproti, mora misliti tudi na nesrečo, ki bi ga utegnila doleteti. Toda kdor misli samo na nesrečo, bo zdvomil in bo svojim namenom nezvest...

Kar kdo hoče, to mu tudi uspe.

Hans Moser

Terra

»LEPA SI, RESNIČNO LEPA...«

Prvo srečanje Dunje in Minskega v filmu

»Poštar«

Mnogi so ji že dejali tako, veliki gospodje v finih oblekah, bleščečih uniformah. Odposlanci gubernatorja, carjevi kurirji, možje z negovanimi rokami, ki še nikoli niso drgnili umazanih poštnih konj, sekali drv in dvigali umazane steklenice z vodko k ustom. Možje, ki se še v pijanosti niso nikdar ponašali tako, kakor se dečaki v okolici očetove poštno postaje. »Lepa si, resnično lepa...« so ji šepetali, vzdihovali.

Kaj čudnega, če se je enakomerno življenje zazdelo Dunji strašno dolgočasno. Vsak tujec je bil kos Petrograda, kos možne bodočnosti, pisani in obljublajoč, čeravno nevarni. Toda Dunja zna brati iz oči moških kakor z odprte knjige, hoče cel Petrograd ali pa nič. Nji ne zadoščajo besede, katere ji šepetajo, hoče resnične ljubezni in ne le moških zahtev.

dvorje poštno postaje z obrabljeno konjsko opremo, blatnimi tlemi in skodlasto streho.

Elegantni oficir Minski pozna življenje kot ljubljenež žensk, zmagovalec najtrših ženskih src, kljubovalec vsemu resničnemu občutju, lažnjivec v ljubezni, uživalec in vendar mu to dekletce Dunja vrača njegove ljubeznivosti s posmehom, da zardeva kakor pubertetnik, ki je pripravljen za ljubavno noč napraviti največjo nemnost.

Tako stoji pred njim ta Dunjaška v preprosti obleki s širokim pasom, v postavi, ki bi jo jedva upal najti za svilenimi tančicami. Pogleduje ga s svojimi temnimi očmi, kakor bi mu hotela pogledati v dušo in le s težavo se Minski obvladuje kot svetovnjak.

Dunji sicer tudi ni dosti drugače. Ta Minski je vendar nekaj drugega kakor general od včeraj, v dragocenem kožuhu: skoro je v zadregi in Minskega besede:

Ufa

Heinrich George in Hilde Krahl

v Ufa-filmu »Poštar«, ki se dogaja na Ruskem in je prirejen po znani Puškinovi noveli. Hilde Krahl je naša rojakinja, doma v Slav. Brodu

Smo v ateljeju družbe Wien-Film in vendar hkrati tudi v Rusiji, kajti filmski arhitekti so zgradili v ateljeju pravo postajo konjske pošte. Režiser Gustav Ucicky je pravkar dal znamenje za začetek snemanja. Heinrich George je upravitelj te poštno postaje, Hilde Krahl je Dunja, Siegfried Breuer pa ritmojster Minski. Tehnična resničnost z žarometi, kulisami in vso drugo aparaturo je izginila in nič ni preostalo drugega, kot preprosto pred-

»Lepa si, resnično lepa...«, ji zvene vse drugače kot sicer.

Dejanje se razpleta v dramatičnih konfliktih. Žarometi so ugasnili. Pavza.

»Videli boste vse v filmu,« nas potolaži režiser. Zdaj ne utegnem; in že se razlegajo glasna povelja množici delavcev, ki spreminjajo pozorišče...

*

Človeku, ki ga imaš najrajši, ne zapaj skrivnosti. (Japonski pregovor.)

E. G. BRAD

BEG Z MILIJONI

ROMAN

6. nadaljevanje.

Nekaj starčkov in kup umazanih otrok, ki komaj vedo, da imajo očete, strmi z obzidja čez morsko gladino in čaka zaman, da se jim vrnejo očetje in sinovi... par bolnih mornarjev pokašljuje na soncu in pričakuje gotove smrti... Tudi jaz sem, komaj osem let star, strmel tedne in tedne, mesece in mesece preko tistega ozidja na morje ter čakal, čakal... Moj oče je bil kurjač na parniku, ki je vozil med Reko in Severno Ameriko. Vesel, pogumen, dober mož je bil. Redkokdaj je bil doma. Izostajal je po pol leta in še dalje, a kadar se je vrnil, je prinašal denarja ter materi raznih daril, meni pa čudnih, prekrasnih igrač. Takrat sva bila z materjo nepopisno srečna. Toda le par tednov je ostal doma, se šalil z njo, se igral z mano, — a postalo mu je dolgčas, srce ga je vleklo na morje in zopet je odplul za pol leta in še dalje... Nekdaj pa je pri Orkneyskih otokih razbil strašen vihar celo vrsto parnikov, in med njimi je bil tudi parnik z mojim očetom. Nikdar več ga nisva videla... Tudi mati je hodila potem vedno le v črni obleki, malo je govorila, a mnogo jokala. Ko pa sem imel jedva deset let, je šla tudi ona za očetom. Tako sem ostal sirota, baš ko sem hotel stopiti v prvi razred na hrvašk. gimnaziji na Sušaku. Pome je prišel stric iz Strenova, malega mesta na Odri v pruski Šleziji. Težko sva se razumela spočetka, ker je svojo materinščino že skoraj docela pozabil, jaz pa nisem razumel nemščine. Ker pa je govoril tudi neko poljsko-češko-slovensko čobodro, sva se dogovorila vendarle, da materino hišico z vsem skupaj prodava ter da se nato jaz za stalno preselim k njemu. Rad sem šel. Stric je bil premožen samec, v Strenovem je bil sodnik, dober, bister, dovtipen mož. pravi brat mojega rajnega očeta. Prav rad me je imel in dobro se mi je godilo pri njem. Toda mož si je vbil v glavo, da moram tudi jaz postati učenjak. S tem pa jaz nisem bil zadovoljen. Namesto da bi se ubijal z matematiko in fiziko, sem čital rajši Jules Vernove romane, razne potopise in čudežne doživljaje, namesto da bi se pripraviral na Salusta in Homerja, sem se rajši potikal po gozdih in logih ter sanjari. Profesorji so me mrzili, me tožarili stricu ter izpremenili raj moje mladosti v peklo. Pa sem nekega popoldne prodal vse svoje šolske knjige starinarju ter se odpeljal v Hamburg. Tam sem se vtihotapil v skladišče za premog nekega angleškega parnika ter se pojavil šele na Atlantiku na njegovem krovu. Najprej so mi dali jesti, potem so me pretepli. Toda ostal sem na parniku. Osem let sem se voziral po morju in se potikal po svetu: bil sem na ladji natakār, potem snažilec čevljev, potem poganjač kamel, potem sem prevažal pivo, nato sem bil redar, potem cowboy v Teksasu in nato kurjač na parničku, ki je vozil po Missisipiju! V Friscu sem zbijal zaboje, po New Orleansu sem prodajal sandwiche. In zopet sem bil na ladjah kurjač, mornar, steward, nosač premoga in celo blagajnik. Po Kitajskem sem tihotapil opij ter bil v Odesi bolniški strežnik v baraki v kateri so ležali za kolero oboleli mornarji. Potem sem bil član potujoče igralske družbe na Balkanu ter igral baje zelo dobro komične in zelo slabo tragične vloge; zato sem postal klovn ruskega cirkusa, ki je potoval po Ogrskem ter dospel prav do Trsta. Tam pa sem ušel zopet na angleški parnik. Ker sem vrgel kapitanu svojo skledo s črvivim fižolom v glavo, so me v Iquique vkovali v železje ter me vrgli v ječo. Toda četrtega dne sem bil že zunaj, v steni ječe pa je ostala velika luknja. Potem sem postal pisar v Key Westu, knjigovodja in blagajnik v Bostonu, končno žurnalist v Providenci. Ko pa sva midva prvič govorila na parniku »Lady Grace«, sem bil zopet pravcat tramp, ameriški vagabund... Newyork je bil moje zadnje zatočišče; mesece sem bil že brez zaslužka; prodal sem poslednje svoje imetje, potošil poslednji dolar, a tudi v Newyorku nisem našel ničesar zase. Da bi se znova vtihotapil na kak parnik ter vlačil premog, ne, — dovolj sem že prestal. Tako sem sklenil; da napravim konec ter grem — za očetom, za materjo. Že sem stal na brooklynskem mostu z browningom. Takrat pa... o, miss, kako neumno in vendar kako krasno je to naše življenje!»

Utihnil je in naslonil glavo v roko.

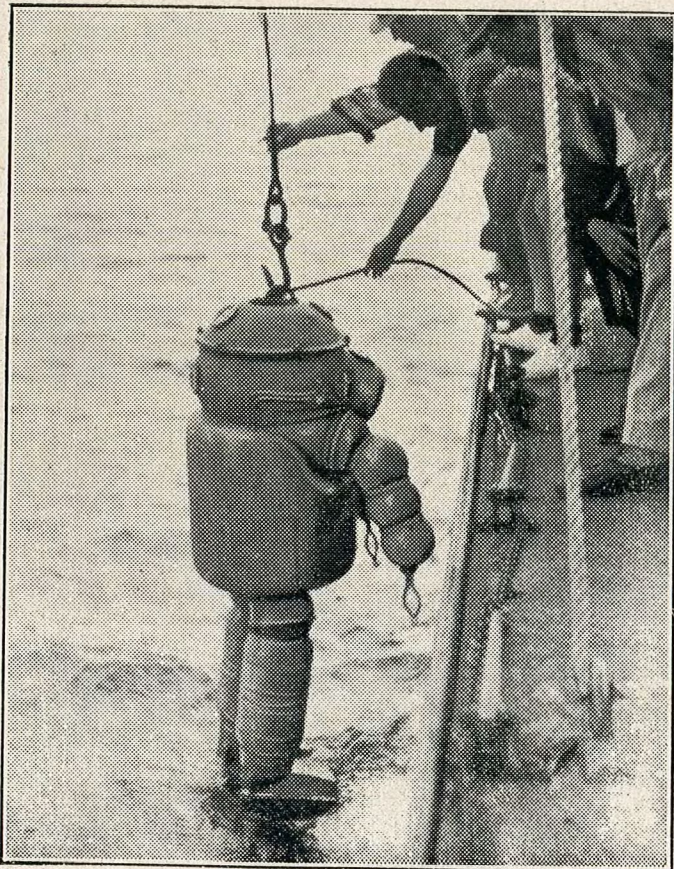
»In takrat?« je vprašala Polly in sladka slutnja je prešinila vse njeno telo. »Kaj se je zgodilo?«

»Nič, prav nič, samo... samo domislil sem se neke prijazne dame, ki mi je v hipu mojega najstrašnejšega obupa zaklicala: »Srečno, mister!«

»To sem bila jaz? — Priznajte: jaz sem bila? — in zato niste izvršili svojega groznega namena? — O Bog, kako čudna so vendar tvoja pota!«

In v prekipevajočem čustvu je pobožno sklenila roke, v očeh pa so se ji zabliščale solze.

»O, mister, pomislite: kaj vse bi se dogodilo, če bi bili izostali edini moji dve besedici: »Srečno, mister!?! Vi mrtvi — jaz mrtva! In moj striček... O Bog, niti misliti ne smem dalje!«

Terra
Oklopni potapljač se spušča na delo. V veliki globini morja, kamor ne tvega nihče drug, razstreli morsko dno in najde iskani petrolej. Slika je iz Terra-filma »Požar na oceanu«, ki bo gotovo najdramatičnejši in najzanimivejši film sezone

Poskočila je in zaklicala:

»Hajdiva! Hajdiva!«

In šla sta po parku... dospela do Pollynega avtomobila in se odpeljala zopet v mesto...

Še tisto uro je imel Jack — ki so mu Amerikanci poangležili pošteni slovenski priimek v Bella — v rokah dekret, s katerim je bil nastavljen za uradnika v šefovem tajništvu.

Ko pa se je zvečer v hotelu »Savoy« pri koncertu zabavala najbogatejša in najelegantnejša chikaška družba, ni bilo v vsej razkošni dvorani veselejše družbe, kakor okoli mize, za katero je sedela trojica: Hegan, Polly in Jack.

René Deltgen in Hans Söhnker igrata glavno vlogo v Terra-filmu »Požar na oceanu«. Predstavljata dva prijatelja potapljača

Terra

Jackovo junaštvo je razobnala Splarkova sestra še izdatneje kot časopisje, in Jack je bil tega večera objekt splošne pozornosti.

»Dammed!« je krel Hegan, »in vi občudujete naše amerikske živce! Smešno! Kdor je toliko doživel in pretrpel, a si ohranil pri vsem tem še toliko humorja in podjetnosti... vrag me vzemi, jaz vas zavidam! Živeli, mister Bell!«

In trčil je z Jackom.

»Počasi, počasi, striček!« je svarila Polly. »Saj vendar veš, da ti škoduje!« In narahlo je dvignila svojo čašico ter se posmejala s svojimi velikimi modrimi očmi Jacku, rešenemu svojemu rešitelju...

VI. Tatvina.

Dve leti sta minili.

Jack Belič-Bell je bil že deset mesecev najsrečnejši zakonski mož zlatolase in modrooke Polly.

Zunaj Chicaga, tam na obali Michiganskega jezera, sta živela v prekrasni vili. Na treh straneh je obdajal vilo gozdiču sličen park, na četrti strani pa se je valovilo ogromno jezero. Raj okoli mladega parčka — raj v njunih srcih!

Nekega večera pa sta Oliver Hegan in Jack Bell, njegov prvi blagajnik, sedela sama pred velikansko, s šestimi oklopnimi gurmi v četrtem nadstropju. Le troje električnih žarnic je še gorelo v vsem orjaškem poslopju. Pri njihovem svitu pa sta moža znova ugotovila, da v blagajni nikakor ni dveh milijonov dolarjev, ki jih Heganova banka mora vsekakor plačati že jutri Dicku Pattonu, veletržcu z bombažem.

Sedela sta, zrla v blagajno, kimala in se molče praskala za ušesi.

»Striček, vi ste tat!« je dejal nato Jack z največjo ravnodušnostjo, si pogladil rjavo, kratko brado, ki si jo je pustil rasti, odkar je bil zakonec, nato pa segel po cigareti. »Da, čisto navaden tat! Tekom enega leta ste vzorno solidno firmo Oliver Hegan okradli za dva cela milijona dolarjev, ker ste neumno špekulirali! Svaril

sem vas... niste me ubogali... po pravici bi vas morali zato zdajle kar precej vtakniti v luknjo! Da, v luknjo! — No, tu, striček, — prižgite si smotko!»

In pomolil mu je škatlo s smotkami.

Nič ni ugovarjal Hegan, samo s kislim obrazom je pokimal in segel po smotki. Poznal je govorico svojega zvestega Jacka, zato ni bil čisto nič razžaljen, nego si je mirno zapalil ter kadil.

»Vsaka vaša špekulacija je bila polomija,« je nadaljeval Jack. »In zdaj, striček, vam ne preostaja drugo, kakor da se lotite depozitov.«

»Nikdar!« je vzkliknil Hegan in dvignil levico, kakor bi se branil. »Napovem konkurz... pa vzemi zlodej vse skupaj! Lotim se kupčije z žitom... v par letih se že spet dokopljem na suho.«

(Dalje prih.)

LJUBIMKANJE S SOBARICO

Fita Benkhoff o filmu »Operni ples«

Naša Hanni je najdražestnejša sobarica na svetu. Sijajno ji pristojta naškrobljeni ovratniček na vitkem vratu s široko črno pentljo. Prav tako tudi naškrobljeni predpasnik — vse se tako popolno sklada s plavolaso kodrasto glavico in z drznim obrazkom, ki ga obvladujejo velike modre oči. Živa je kakor mlada mačica in kako se zjutraj ziblje s svojimi vitkimi udi in vso koketnostjo po sobah, je treba le videti. Potem boste gotovo priznali, da ni nič dražestnejšega na svetu. Prav poseben užitek pa jo je opazovati dopoldne, kadar misli, da je sama. Takrat pušča, da ostane prah kakor je, sede za klavir in igra — malo diletantsko sicer, toda igra iz srca in si prepeva, da pozabi sluga Filip na krtačo za parkete in drvi k nji, da posluša njene zaljubljene pesmi. Potem takem ni čuda, če opušča tudi Filip svoje dolžnosti in s polzaprtimi očmi občuti poljube, katerih nikdar ne dobi. Hanni si namreč ne stori dosti iz njegovih prizadevanj in vrača njegovim zaljubljenim vzdihljajem jedva pomilovalen smeh. Za zdaj sicer še ni gotovo, če dela to radi tega, da bi ga potem laže ulovila ali pa ji resnično ni nič do njega.

Hanni se večkrat zelo prestraši in temu je vzrok njeno slabo srce, kakor pravi sama. Vendar bodo vzroki kje drugje. Slabo srce ima res — in mogli bi reči: Žal! Kajti kjerkoli se pojavi kak možakar razen Filipa, zapade v usmiljenja vredno sramežljivost. Neprestano je zaljubljena. Pred gospodarja se upa le s sramežljivo povešenimi očmi in če je obisk pri družini, ni možno vzdržati z njo. Gospodje dobivajo celo grmovje cvetja v spalnice in zmerom se kaj zgodi. Včasih se primeri, da mora pomagati Filipu pri serviranju in takrat se kaj lahko pripete strašne reči. Doživeli smo že, da je vtaknila mlademu gostu, ki je bil na glasu kot nadarjen komponist, v žep, seveda nepodpisano pismo, v katerem mu je naznačila sestanek.

Težko je z našo Hanni, toda človek se ne more jeziti na njo. Saj je še tako mlada in lepega dne bo vendar šla za Filipa pred oltar. Kajti v jedru je dobra deklica in

kmalu bodo odpadle vse njene male slabosti — o tem naj bomo prepričani. Vsekakor pa ima še eno napako; v resnici je namreč ni, saj je le sobarica v Terra-filmu »Operni ples«. Oživljena po Fiti Bankhoff in sluga Filip je Theo Lingen. Radi tega ni kakršnakoli Hanni, temveč naša sobarica Hanni, nad katero bomo imeli ob predstavi vsi neznansko veselje.

F. H. Reinhardt.

Tobis

Grethe Weiser

NJENA ŽELJA

»Torej, draga moja, možki bi bila rada. Le kaj bi napravila potem pametnega?«

»Svoje ženo bi obsipala z dragotinami.«

*

Človeška neumnost nas bolj in bolj duši, kar je prav za prav glupo: kajti to se pravi jeziti se na dež...

Flaubert.

*

Prvi zvočni film na svetu je bil predvajan v New Yorku 17. februarja 1913.

Maršal Wrangel (1784—1877), pruski vojskovodja, je nekoč pregledoval svojo vojsko, v kateri je imel tudi mnogo Poljakov. Ker je bilo že precej znano, kaj maršal vprašuje, in Poljaki niso znali nemščine, so častniki in podčastniki kar naučili vojake, kako naj odgovarjajo, in sicer:

Na vprašanje, koliko ste stari, naj odgovorijo: 20 let!

Na vprašanje, kako dolgo služite, 2 leti in na vprašanje, ali dobivate kruh in plačo v redu, oboje prav in v redu, vselej s pristavkom »gospod general«.

Wrangel je prišel kot običajno, spraševal pa je to pot v drugičnem redu.

— Kako dolgo služiš? — 20 let. — Kako to? Koliko si pa star? — 2 leti. — Bedak, ali si ti ali jaz? — Oboje — prav in v redu, se je odrezal krepki sin poljske matere.

*

Zaradi tridesetletne vojne je padlo prebivalstvo Nemčije od 16 na 4 milijone. Saška je zigubila v enem samem letu 900 tisoč duš zaradi vojne, lakote in bolezni. Prebivalstvo Würtenberške je v sedmih letih padlo od 400.000 na 50.000.

M. Foto: Tobis (Wunsch)

Mozart in Constanca

prizor iz filma o Mozartu »Serenada«, ki ga je izdelala družba Tobis

Tobis-film Bel ami je bil te dni prvič predvajan v Amsterdamu, Haagu, Rotterdamu in drugih mestih Holandije. Povsod je bil sprejet z največjim navdušenjem in gledališča so morala podaljšati predvanje. Naši občudovalci niso torej osamljeni.

*

Nobena misel bi ne smela biti nekritična — in nobena kritika brezmiselna.

*

Največji slučaj je človek.

*

Zdravniki žive od domišljavosti pacientov — pacienti umirajo od domišljavosti zdravnikov.

*

Čednost je lastnost človeka, da bi se upiral skušnjavi.

*

Da zakrivajo svoje slabosti, razgaljajo ljudje slabosti drugih.

Poguma ne kaže človek v umiranju, temveč v življenju.

*

Ljubezen do narave je ljubezen do matere.

IZ UREDNIŠTVA

ODGOVORI NA VPRAŠANJA

Benetke. Naslove navedenih igralcev in igralk Vam bomo skušali preskrbeti. Pošljite nam 8 din v znamkah za poštne stroške. Opozarjamo pa, da nekaterih naslovov prominentnejših igralcev ne bo mogoče zvedeti, ker se žele zavarovati pred koši pisem, ki jim dohajajo z vseh strani sveta.

M. P., R. Vaši želji smo mogli ustreči, prejmete fotografijo kakor ste si jo želeli.

R. D., M. S. Hansu Söhnkerju morete pisati nemško. Naslov: Terra Filmkunst, G. m. b. H., Berlin SW, Krausenstrasse št. 31—32. Javite nam, če prejmete odgovor.

M. Z., D. V. Naslova omenjene osebe Vam žal ne moremo sporočiti, ker smo dolžni varovati uredniško tajnost.

A. R., L. Kolikor nam je znano, ni nihče iz Ljubljane zaposlen pri nemških filmskih družbah, vendar Vam radi ustrezemo in povprašamo, če nam pošljete 12 din v znamkah za stroške poštnine. Podatke prejmete v kakih 10 dneh. Radi izhajanja revije prečitajte posebno pojasnilo.

P. C., C. Za »Goldfisch« nagradni natečaj se je javilo 28 kandidatk, kar je žal premalo za pravilno presojo in izbiro. Vendar smo prepričani, da se jih bo na naslednji razpis odzvalo okrog 100. Tvrduka bo v razmerju s številom, povečala tudi nagrade.

T. L., P. Nek naročnik želi zvedeti za Vaš naslov. Doyolite, da ga sporočimo?

H. H., M. Želite dopisovati s kako našo čitateljico. Stari ste 23 let, visoke postave in plavalasi. Imate dobro službo, a ste osamljeni na deželi. To Vašo željo sporočamo našim čitateljicam. Dopise naj pošljejo pod zgornjo šifro na naš naslov.

K. L., H. Film »Maria Ilona« je bil šele nedavno prvič predvajan. Kdaj ga bomo videli pri nas, še ni znano.

U. Ž., J. Prav občudujemo Vašo vnemo, vendar vam svetujemo pameten premislek. Če uspe komu priti k filmu, je to eden izmed tisočih!

B. K., L. Marika Röck je poročena in sicer s šefom Ufine produkcije Georgom Wittom; morda jo bo Vaše pismo kljub temu le razveselilo.

K. G., K. Vsi filmski igralci židovskega pokolenja so morali zapustiti nemški film. Slava je minljiva...

T. R., B. Willy Fritsch ima brata, s katerim sta si zelo podobna. Prav možno, da je bil prošlo leto na Bledu, ker že leta in leta zahaja v naše gore. Po poklicu je kartograf bivšega Vojno-geografskega inštituta na Dunaju. Docela pa je izključeno, da bi se sam Willy mudil na Bledu.

T. G., S. Podjetje Terra je res nedavno snemalo v Dalmaciji. Nima pa v delu nobenega filma, pri katerem bi te snetke uporabilo. Bržkone je operater delal le za zvočni tehnik.

G. M., Kr. Oglasite se ob priliki v uredništvu.

B. V., S. p. K. Poslana križanka žal ne odgovarja, skušajte jo sestaviti le z lastnimi imeni in samostalniki in v obliki, kakor je objavljena v današnji številki.

G. M., L. Mi smo prevedli po angleškem originalu »Angeli temnih obrazov«, srbohrvaški naslov filma je »Andjeli garava lica«, kar odgovarja. Sedanji slovenski naslov »Angeli garjevih lic« je skrajna neokusnost. Film s Pat O'Brienom tega ni zaslužil.

D. A., L. Med vsako stvarjo je nekaj plevela. Vsi filmi ne morejo biti prvovrstni in tudi zahteve gledalcev so v raznih krajih sveta različne. Preprostim ljudem ne ugajajo psihološke drame in sploh ne filmi s pravo globino vsebine. Tem so všeč nora počenjanja in neslani humor

z atentati na človeško dostojanstvo. V Ameriki so некоč napravili anketo, kakšne filme ljudje najrajši gledajo. Učinek je bil grozovit, 88% gledalcev je hotelo imeti gangsterske filme in Toma Mixa z vso kulisarsko romantiko divjega zapada. In takrat so začeli na debelo delati osladne kovbojske filme, brez vsebine in resničnosti. Samo sentimentalno ščeбетanje pa Evropejcem ne ugaja.

G. F., S. Rosita Serrano je Braziljanka. Začasno nima nobene vloge v kakem filmu. Zdaj nastopa v nekem berlinskem kabaretu. Naslov nam ni znan.

G. H., Z. Step je težak ples, vendar se ga morete naučiti po knjigi: »Step-Tanz, Selbstunterricht« s 85 slikami. Stane 3.50 nemških mark in je v zalogi knjigarne Buchversand Gutenberg, Dresden Z 405.

F. L., G. G. Revija »Der Stern« ne izhaja več, mesto nje izdaja založba drugo revijo pod naslovom »Erika«, ki je namenjena manj filmu, kot splošni reportaži. Najboljša nemška filmska revija je zdaj »Filmwelt«. Naročite si jo potom Knjigarne Akademске založbe v Ljubljani.

A. D., L. Brigitte Horney je stara okrog 30 let. Prečitajte v eni prejšnjih števil, kako ozdravlja svoje občudovalce in si premislite.

R. Č., M. Marika Röck si ohranja popolnost svoje postave s strogim redom, nikdar ne je izven in več, od določenih ji obrovov. Prizadevajte si jesti samo toliko, kolikor je potrebno in morda jo s svojo postavo še prekositite.

T. P., F. Margit Symo ni toliko igralka, kakor na plesalka. Zmerom se pojavlja le v takih vlogah, kjer se more uveljaviti s plesom.

Vse ostale vpraševalce prosimo potrpljenja. Prostor nam je tako skopo odmerjen, da ob najboljši volji ne moremo vsem hkrati ustreči. Vpraševalci naj odslej prilagajo svojim vprašanjem kupon, kj je natisnjen na tej strani. Na vprašanja brez kupona ne bomo odgovarjali. Le naročnikom kupona ni treba prilagati.

IZ UPRAVE

Razpečevalce nujno prosimo, da nam obračunajo prodane izvode in neprodane vrnejo, da moremo ustreči novim naročnikom. Naročniki naj nakažejo naročnino, ker sicer ne dobe prihodnje številke!

Kupon

za križanko v 7. številki revije »FILM«

Kupon

za odgov. na vprašanje v reviji »Film«

Revija »Film« izhaja 1. in 15. dne v mesecu. Letna naročnina Din 40.—, polletna Din 20.— in se plačuje vnaprej. — Rokopisov uredništvo ne vrača; oglasi po ceniku. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Vegova ulica 6; čekovni račun št. 15.703; telefon št. 27-55. — Izdajatelj in odgovorni urednik Vladimir Kolman, Ljubljana, Vodmatska ulica 19. — Tiska tiskarna »Slovenija, d. z. o. z.«, (predstavnik Albert Kolman).

Nagradna križanka

1		2	3		4	5	6
	7			8			
9	10	11				12	
13	14			15			
16		17		18			
19		20	21	22		23	
	24						
25		26				27	28
29	30					31	
32		33		34			
35		36					37
	38			39	40		
41							

Vodoravno: 1. nasilen prevrat, 7. veznik, 8. kraj v bližini Ljubljane, 9. dva soglasnika, 11. konec očenaša, 12. kratici za prispis v pismu, 13. irska revolucionarna organizacija, 15. vrstlini števnik, 16. znanaka ekstrakta čebule, 18. egipčanska boginja, zaščitnica mumij, 19. prva in predzadnja črka abecede, 20. popivanje, 23. italijanska pritrtilnica, 24. svetniško ime, tudi naslov Cankarjeve novele, 25. vzklík presenečenja ali nevolje, 26. arabsko krstno ime, 27. soglasnik, kakor ga izgovarjamo, 29. moško krstno ime, 32. prometno sredstvo, 34. zrel, zdrav, 35. pritrtilnica, 36. znamka ustne vode, 37. dva soglasnika — goltnika, 38. oseba iz Ilijade, Odisejev prijatelj, 39. del vsakega vozila, 41. filmska igralka, rojena v Slav. Brodu.

Navpično: 1. rojstni kraj Primoža Trubarja, 2. ogovor v drugi osebi, 3. osebni zaimek, 4. kovina za varenje, 5. kraj v bližini Ljubljane, 6. rojstni kraj ustanovitelja frančiškanskega reda, 10. je človek, ki nima kaj delati, 12. podpora, dar, 14. kratice imena slov. botanika, 15. dva soglasnika, 17. živalsko orodje, 18. prvi letalec, 21. mesto v Italiji, 22. utežna enota na Balkanu, 25. zamisel, inspiracija, 28. pripadnik azijske rase, 30. soglasnik, kakor ga izgovarjamo, 31. španska predpona, 33. močno blago, 34. plin, katerega so največ uporabljali v svet. vojni, 38. španska predpona, 40. soglasnik in samoglasnik.

NAGRADE

1. nagrada: Dve originalni fotografiji filmskih igralcev ali igralk po želji nagrajenca.

2. nagrada: Ena originalna fotografija filmskega igralca ali igralk po želji nagrajenca.

3. nagrada: Originalna fotografija Zarah Leander z njenim lastnoročnim podpisom. Nadaljnih pet tolažilnih nagrad predstavljajo originalne fotografije filmskih igralcev ali igralk. Vrednost posamezne fotografije 15 din. Izmed teh petih nagrajenecv bomo izžrebali še enega, ki bo pol leta brezplačno prejemal revijo.

Rešitev je poslati v enem tednu po izidu revije. Za dan izida velja čas, ko je revija na razpolago pri razpečevalcih ali v rokah naročnikov. Neprijetne zamude

v izhajanju niso naša krivda, ker nam dohaja material z znatnimi zakasnitvami. Filmska zastopstva v naši državi ne kažejo prav nobene uvidevnosti za potrebe sodobnega filmskega tiska; poslovati moramo neposredno s centralami, kar pa je radi cenzure v vojskujočih se državah nujno zvezano z zamudami. To naj naši prijatelji, naročniki in čitatelji blagohotno upoštevajo. Revija bo izhajala kljub vsem silnim oviram dvakrat mesečno kot doslej in če bo le količkaj mogoče — točno ob roku.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE

v 6. številki

Vodoravno: baritonist, T. L. (Theo Lingen), on, K. B. (Karla Bulovčeva), Obir, ob, šum, ose, Ikar, emir, Š. A. (Šantel Aleks.), Eger, Ra, repatica, me, Ilok, Ip, uši, ano, star, Mail, ta, Olga, K. J. (Korban Josip), ab, re, Rotary klub.

Navpično: bakšiš, rt, ilo, nor, in, Tibera, Bukarešta, ma, repi, Gal, eto, Erik, om, osipalnik, Muster, ia, roba, Mark, AA, poljub, at, el.

Reševalci so gotovo opazili, da se je primerila pomota v razlagi imen. Geslo 23. vodoravno, bi se moralo glasiti pravilno »veznik« in ne »egipčansko božanstvo«, kajti geslo 12. navpično »moderno poljedelsko orodje« je »osipalnik«. Nekateri reševalci so pomoto opazili in križanko pravilno rešili, pri žrebanju pa smo upoštevali tudi vse druge rešitve, ki so bile radi napačne navedbe gesla sicer nepravilne.

Tokrat je žreb izbral sledeče nagrajenecv:

1. nagrada: Veliko stensko sliko Zarah Leander prejme **Irma Kotnik**, Ljubljana. Poštni predal 89.

2. nagrada: Originalno fotografijo Kirsten Heiberg, z njenim lastnoročnim podpisom prejme **Valter Čebin**, dijak gimnazije v Ljubljani.

3. nagrada: Originalno fotografijo Zarah Leander z njenim lastnoročnim podpisom prejme **Milica Prodnik**, dijakinja v Mariboru.

Tolažilne nagrade:

prejmejo — vsak po eno originalno fotografijo filmskega igralca ali igralk: **Londa Lappain**, Ljubljana, Frankopanska 27, **Zofka Krevelder**, dijakinja Rog. Slatina, **Hela Zadravec**, dijakinja mešč. šole v Celju (pošlje naj točen naslov!), **Rozika Duh**, M. Sobota, Šolska ulica 38, **Mara Perc**, Radovljica — že v drugič! Po možnosti smo se ozirali na želje nagrajenecv in jim izbrali fotografije njihovih ljubljencev, vsem pa žal nismo mogli ustreči. Nagrajenecv izven Ljubljane smo slike odposlali, oni iz Ljubljane pa naj pridejo ponje v uredništvo.

Terra

Marte Harell

je nov obraz v filmu. Nadaljevaje svoje uspehe z gledališkega odra se nam bo priljubila tudi na platnu. Lepa žena je partnerica Paula Hörbigerja v Terra-filmu »Operni ples«